

† La redactarea acestei foi religioase, se folosesc informații libere preluate din mijloacele de informare în masă ortodoxe: site-uri, publicații, reviste, ziare, cărți. †

LUMINA MÂNTUIRII

Isus Hristos a venit în lume ca să ne aducă lumina mântuirii, precum El Însuși a spus: „*Eu sunt Lumina lumii; cel ce Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții*” (Ioan 8, 12). Mântuitorul sufletelor noastre este prezent astăzi în Sfânta Biserică. Aici El Se descoperă cu putere, milă și iubire ca Unul Care este „*Același, ieri și azi și în veci*” (Evrei 13, 8). Din cer și din Biserică, Domnul ne cheamă să urmăm adevărurile sfinte, să avem grijă de sufletele noastre și să împlinim poruncile dumnezeiești. În acest fel, viețile noastre pot să dobândească lumină din lumina lui Hristos, Care zice: „*Atât cât sunt în lume, Eu sunt Lumina lumii!*” (Ioan 9, 5). Acest lucru este posibil pentru că Biserica, în care este prezent Hristos, este o vistierie plină de daruri aducătoare de lumină și de mântuire. Cel dintâi dar pe care ni-l dă Biserica este numele de creștin. A fi creștin înseamnă a fi fiu al lui Dumnezeu (Ioan 1, 12). Creștinul poartă acest nume sfânt al lui Hristos, „*care este mai presus de orice nume*” (Filipeni 2, 9) și care se află în ceruri (Luca 10, 20). Noi, creștinii, avem datoria să-L preamărim pe Dumnezeu pentru numele acesta (1 Petru 4, 16). A te boteza înseamnă a te îmbrăca în Hristos (Galateni 3, 27) și a primi numele Lui. Un alt dar pe care ni-l dă Biserica este dreapta credință, în care trăim și pe care o mărturisim. Această credință a fost mărturisită de Sfinții Apostoli și pentru ea și-au dat viața martirii și Sfinții Bisericii. Un dar de mare valoare, de care Biserica are multă grijă, este Sfânta Scriptură care, împreună cu Sfânta Tradiție, reprezintă cuvântul lui Dumnezeu. Tot ce face și ne învață Biserica se întemeiază pe cuvântul lui Dumnezeu din Sfânta Scriptură și din Sfânta Tradiție. Noi trebuie să le păstrăm și să le cinștim pe amândouă deopotrivă, după cum ne îndeamnă Sfântul apostol Pavel: „*Fraților, stați neclintii și țineți predaniile pe care le-ați învățat, fie prin cuvânt, fie prin epistola noastră*” (2 Tesaloniceni. 2, 15). Cuvântul lui Dumnezeu este pentru creștini o sursă de lumină după cum spune Sfântul Ioan Gură de Aur: „*Dumnezeu Cel iubitor de oameni luminează nevăzutele noastre prin Sfintele Scripturi*”. Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție constituie o adevărată farmacie în care găsim leacuri tămăduitoare. Darul cel mai de preț pe care ni-l oferă Biserica la fiecare sărbătoare este Sfânta Liturghie, prin care se actualizează Jertfa Mântuitorului de pe Golgota. Sfânta Liturghie este încoronarea tuturor slujbelor religioase. În Sfânta Euharistie, Isus Hristos este prezent în chip real și nu simbolic, după cum ne arată și Sfântul apostol Pavel: „*Ca unor înțelepți vă vorbesc. Judecați voi ce vă spun. Paharul binecuvântării, pe care-l binecuvântăm, nu este, oare, împărțirea cu Sângele lui Hristos? Pâinea pe care o frângem nu este, oare, împărțirea cu Trupul lui Hristos?*” (1 Corinteni 10, 15-16). Mântuitorul Hristos vrea să ne facă pe noi fii și moștenitori ai Împărăției, de aceea ne îndeamnă și Sfântul apostol Pavel: „*Ca fiii luminii să umblați!*” (Efeseni 5, 8).

ZIUA EROILOR ROMÂNI

Ziua Eroilor, sărbătoare națională a poporului român, este sărbătorită în fiecare an, de Ziua Înălțării Domnului, mare sărbătoare creștină, care marchează înălțarea la cer a lui Isus Hristos, la 40 de zile după Înviere. Astfel Ziua Eroilor este sărbătorită în memoria celor căzuți de-a lungul veacurilor pe câmpurile de luptă, pentru credință, libertate, dreptate și pentru apărarea țării și întregirea neamului. În semn de recunoștință pentru sacrificiul suprem al ostașilor căzuți la datorie în timpul primului război mondial, Tratatul de la Versailles, semnat de fostele țări beligerante, în anul 1919, prevedea, printre altele, obligativitatea întreținerii mormintelor ostașilor îngropați pe teritoriile statelor respective, precum și a operelor comemorative de război dedicate acestora. În România, care a pierdut aproape un milion de militari și civili, prevederile Tratatului de la Versailles s-au concretizat prin Decretul-lege nr. 1693 din data de 4 mai 1920, care a stabilit ca Ziua Eroilor să fie sărbătorită cu prilejul Zilei Înălțării Domnului Isus Hristos, dată decretată sărbătoare națională a poporului român. Țara noastră a devenit, astfel, primul stat care i-a asimilat pe eroii străini celor naționali. În omagierea eroilor căzuți la datorie, un rol deosebit de important l-a avut Societatea „Mormintele Eroilor Căzuți în Război”, înființată în anul 1919, care a devenit, în anul 1927, Societatea „Cultul Eroilor” și mai târziu, de la data de 1 august 1940, „Așezământul Național Regina Maria”, sub înaltul patronaj al Reginei Maria. Acestei societăți i se datorează inaugurarea, în anul 1923, a Mormântului Ostașului Necunoscut, amplasat inițial în fața Muzeului Militar Național din Parcul Carol, dar și construirea, în perioada interbelică, a numeroase monumente și plăci comemorative în majoritatea localităților din țară. În anul 1948, având în vedere noua conjunctură politică, prin Decretul nr. 71 din anul 1948, Ziua Eroilor a fost stabilită pe data de 9 mai, abrogându-se, astfel, prevederile anterioare. Ulterior, prin Decretul nr. 117 din anul 1975 privind regimul mormintelor și operelor comemorative de război, s-a menținut prevederea potrivit căreia Ziua Eroilor era sărbătorită la data de 9 mai, cu prilejul Zilei Independenței de Stat a României și a Victoriei asupra Fascismului. După anul 1990, ca urmare a demersurilor Ministerului Apărării Naționale, Ziua Eroilor nu s-a mai sărbătorit la 9 mai, ci de Ziua Înălțării Domnului. Prin Legea nr. 48 din anul 1995, se proclama Ziua Eroilor, sărbătoare națională a poporului român, cea de-a patruzeccea zi de la Sfintele Paști — Ziua Înălțării Domnului Isus Hristos —, potrivit tradiției românești. Actul a fost amendat de către Legea 379 din anul 2003 privind regimul mormintelor și operelor comemorative de război, care prevede celebrarea acestei zile la aceeași dată. În data de 4 mai 1920, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât, pentru prima dată, ca Ziua Eroilor să fie sărbătorită la praznicul Înălțării Domnului, decizie consfințită ulterior prin hotărârile sinodale din anul 1999 și din anul 2001, prin care această zi a fost proclamată sărbătoare națională bisericească.

DESPRE SFÎNTA SCRIPTURĂ (II)

Sfânta Scriptură (Biblia) este dureros de sinceră. Ea descrie personajele Vechiului Testament atât în părțile lor bune cât și în trăsăturile lor negative. Biblia prezintă natura umană ca ostilă lui Dumnezeu și prezice un viitor plin de dificultăți. Ea ne învață că drumul spre rai este îngust, iar cel spre iad este larg. Biblia ne prezintă adevărul veșnic. Dacă Mântuitorul nostru Iisus Hristos nu ar fi înviat din morți, Sfântul Apostol Pavel admite că toată credința creștină ar fi construită pe o minciună. Pentru a-și argumenta poziția, Noul Testament numește niște martori ai evenimentelor, și o face într-o perioadă în care afirmațiile din Evanghelie puteau fi testate. Mulți dintre martorii acelor vremuri au murit ca martiri, nu pentru convingeri morale sau filosofice abstracte, ci tocmai fiindcă au susținut că Iisus a înviat din morți. Oamenii nu acceptă să moară pentru o idee pe care o știu ca fiind o minciună. Patruzeci de autori, trăind în epoci diferite, au scris cele 66 de cărți ale Bibliei. Patru sute de ani de tăcere despart cărțile Vechiului Testament de Noul Testament. Totuși, de la „Facerea” până la „Apocalipsa”, ele ne spun o singură poveste în desfășurare. Împreună, ele dau răspunsuri la cele mai importante întrebări pe care omul și le pune: De ce suntem aici? Cum putem să ne dominăm temerile? Cum putem să ne ridicăm deasupra circumstanțelor și să păstrăm speranța? Cum putem să ne împăcăm cu Creatorul nostru? Răspunsurile consecvente ale Bibliei arată că Scripturile nu sunt mai multe cărți, ci una. De-a lungul timpului, mulți s-au îndoit de exactitatea geografică și istorică a Bibliei. Însă arheologii moderni au descoperit de multe ori probe ale existenței popoarelor, locurilor și culturilor descrise în Scripturi. Mulți oameni au vorbit frumos despre Biblie, dar girul lor nu se compară cu acela dat de Iisus. El a întărit spusele Scripturilor nu numai prin cuvinte, ci și prin viața Lui. El a crezut că Vechiul Testament este mai mult decât o tradiție națională și a suferit și a înviat din morți pentru că așa spuneau Scripturile că va face. Când Biblia vorbește în mod profetic, ea este exactă. Sute de profeții s-au îndeplinit cu exactitate. Pe acest considerent, credem că Scripturile trebuie să vorbească și despre evenimentele care urmează să se întâmple. De-a lungul istoriei, nici o altă carte nu a fost atât de studiată și judecată ca aceasta. În timp ce alte titluri vin și se duc, Biblia este în continuare cartea în funcție de care sunt apreciate celelalte cărți. Cele Zece Porunci au fost o sursă de îndrumare morală pentru nenumărați oameni. Psalmii Proorocului David au oferit consolare în vremuri de necaz. Predica de pe Munte a fost pentru milioane de oameni un antidot împotriva mândriei. Descrierea iubirii făcută de Sfântul Apostol Pavel a liniștit inimi mâniate. Viețile schimbate ale celor ca Sfântul Apostol Pavel, Fericitul Augustin și mulți alții, ne arată diferențele pe care Biblia le poate face. Chiar și națiuni întregi au fost transformate de Cuvântul lui Dumnezeu și de viața lui Iisus Hristos. Sfânta Scriptură și-a dovedit în decursul timpului rolul de punct de plecare, de călăuză și povățuitoare a omului pe drumul spre desăvârșire. Cuvântul lui Dumnezeu nu poate fi redus doar la textul scripturistic, însă forma accesibilă și limbajul ce îmbracă mesajul divin sunt destinate înțelegerii omului, spre depășirea limitelor impuse de propria mărginare. Sfânta Scriptura este scrisă de om, asistat de Dumnezeu, avându-l ca destinatar pe omul dintotdeauna.

Program Liturgic

ZIUA	ORA	SLUJBE și ACTIVITĂȚI
Miercuri 5 iunie	17:00	Vecernie la Biserica Înălțarea Domnului
Joi 6 iunie	07:00 - 11:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Pomenirea eroilor
Vineri 7 iunie	17:00	Taina Sfântului Maslu
Sâmbătă 8 iunie	07:00 18:00	Sfânta Liturghie și parastas Vecernie
Duminică 9 iunie	07:00 10:45 18:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Program de bibliotecă Vecernie

Urma va alege

Doi oameni s-au dus în pădure să taie lemn pentru construcții. Unul era credincios, celălalt era necredincios. Doborând un arbore, cel necredincios zise: „Vezi, frate dragă, așa este și cu viața noastră! Când vine moartea, ne doboară jos și s-a terminat cu noi; nimic nu rămâne”. „O, fratele meu!”, răspunde credinciosul. „Nu-i adevărat că viața noastră se termină când vom muri. Vezi tu arborele acesta? L-am doborât jos, dar abia acum, după ce l-am tăiat, se va vedea de ce treabă este bun. Abia acum vom vedea de este sănătos și bun de clădit, ori este scorbuos și bun numai de foc”. Așa este și cu noi. Când va veni secura morții și ne va doborî, atunci se va vedea ce fel de „pomi” suntem: „sănătoși”, ori „putrezi”. Atunci se va vedea de suntem „de folos” sau „de aruncat în foc”.

Nevoiașul

Un nevoiaș a intrat în biroul unui om bogat și i-a cerut ceva de pomană. Omul și-a sunat secretara și i-a spus: „Îl vedeți pe acest om nevoiaș? Privește cum îi ies degetele de la picioare prin pantofi, cât de rupti îi sunt pantalonii și cât de peticită îi este haina. Sunt convins că bietul om nu s-a mai bărbierit, nu a făcut un duș și nu a mâncat nimic de câteva zile. Mi se rupe inima când văd oameni atât de nenorociți. De aceea, DĂ-L IMEDIAT AFARĂ, SĂ NU-L MAI VĂD ÎN FAȚA OCHILOR!”

Înțelepciunea

Trei înțelepți au pornit la drum în țara vecină și au văzut de la mare distanță un zgârie-nori. „Oare ce putea fi acel obiect enorm”, s-au întrebat ei. Răspunsul firesc ar fi trebuit să fie „du-te și descoperă singur”. Drept urmare, cei trei au avansat diferite teorii, au examinat argumentele din toate unghiurile și au respins contraargumentele pornind de la experiența lor anterioară. În cele din urmă, ei au ajuns la concluzia că ar fi mult mai bine să evite complet această țară. De aceea, s-au întors acasă, convinși că experiența lor s-a îmbogățit cu ceva.

Inima oarbă

Un deținut a trăit ani de zile în carceră. Nu a văzut și nu a vorbit cu nimeni, iar mesele i-au fost servite printr-o deschizătură în zid. Într-o zi, în celula lui a intrat o furnică. Omul s-a uitat fascinat la ea, a luat-o în palmă pentru a o observa mai bine, i-a dat o firimitură de pâine, iar noaptea a obișnuit-o să se culce în farfuria lui de tablă. S-a gândit atunci că i-au trebuit zece ani de carceră ca să își deschidă ochii și să-și dea seama cât de drăgălașă poate fi o furnică.